

Sygn. akt VIII C 2003/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 22 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 stycznia 2018 roku w Ł.

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) S.A. w W.

przeciwko Ł. C.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Ł. C. na rzecz powoda Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 958,75 zł. (dziewięćset pięćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25 sierpnia 2017 r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

Sygn. akt VIII C 2003/17

UZASADNIENIE

W dniu 27 lutego 2017 roku powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wytoczył w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanemu Ł. C. powództwo o zapłatę kwoty 1.145,01 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany zawarł z powodem umowę ubezpieczenia OC pojazdu C. (...) o nr rej. (...), na dowód czego powód wystawił polisę. Pozwany nie zapłacił na rzecz ubezpieczyciela składki.

(pozew k. 2-4)

W dniu 24 marca 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty, którym zasądził dochodzoną kwotę wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 4 v.)

Od powyższego nakazu Ł. C. złożył sprzeciw, zaskarżając orzeczenie w całości. Pozwany w sprzeciwie podniósł, że co prawda przejął zobowiązanie do zapłaty składki z tytułu umowy ubezpieczenia od poprzedniego właściciela pojazdu, jednak dotyczyło to polisy trwającej tylko na okres 1 miesiąca. Poza tym Ł. C. podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

(sprzeciw k.7- 8)

Postanowieniem z dnia 7 września 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu dla Łodzi- Widzewa w Łodzi z uwagi na wniesienie sprzeciwu.

(postanowienie k. 16 v.)

Powód uzupełnił braki formalne pozwu w postępowaniu uproszczonym w terminie. W toku procesu pełnomocnik powoda podtrzymał powództwo w całości. Jednocześnie strona powodowa wyjaśniła, że dochodzi zapłaty na podstawie umowy ubezpieczenia OC wznowionej na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003, Nr 124, poz. 1152 ze zm.). Ponadto powód wyjaśnił, że na dochodzoną kwotę 1.145,01 zł. składa się kwota 958,75 zł. tytułem składki obliczonej proporcjonalnie do okresu posiadania przez pozwanego pojazdu oraz skapitalizowane odsetki ustawowe za okres od 27 września 2014 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu.

(pismo procesowe k. 23- 24)

Na rozprawie w dniu 8 stycznia 2018 roku pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podtrzymując zarzuty zgłoszone w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(protokół rozprawy k. 41- 42)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Z powodu braku pisemnego wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych nr (...) obejmującej samochód C. (...) o nr rej. (...) na podstawie art. 28 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003, Nr 124, poz. 1152 ze zm.), Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. zawarło z M. H. kolejną umowę na okres 12 miesięcy, od dnia 18 stycznia 2014 r. do 17 stycznia 2015 r. Zawarcie umowy zostało potwierdzone wystawieniem polisy nr (...).

(pismo powoda k. 32, polisa k. 32 v.)

W 2014 r. Ł. C. kupił samochód C. (...) o nr rej. (...). Od sprzedawcy pozwany otrzymał umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmującą powyższy samochód zawartą przez E. B. z Towarzystwem (...) w W. na okres od 20 stycznia 2014 r. do 19 lutego 2014 r.

(zeznania pozwanego k. 41 v., polisa k. 9)

Ł. C., jako ubezpieczający i właściciel (ubezpieczony), zawarł z (...) S.A. Oddział w Polsce umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, obejmującą ochroną ubezpieczeniową posiadacza pojazdu mechanicznego marki C. (...) o nr rej. (...) w okresie od 20 lutego 2014 r. do 19 lutego 2015 r.

(polisa k. 10 v.)

Ł. C., jako ubezpieczający i właściciel (ubezpieczony), zawarł z (...) S.A. Oddział w Polsce umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, obejmującą ochroną ubezpieczeniową posiadacza pojazdu mechanicznego marki C. (...) o nr rej. (...) w okresie od 20 lutego 2015 r. do 19 lutego 2016 r. Zawarcie umowy zostało potwierdzone wystawieniem polisy nr (...).

(polisa k. 10)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, które nie budziły wątpliwości, co do prawdziwości, ani rzetelności ich sporządzenia, nie były także kwestionowane przez żadną ze stron procesu. Ponadto Sąd oparł się na zeznaniach pozwanego.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne w przeważającej części.

Na wstępie należy zauważyć, że podniesiony przez Ł. C. zarzut przedawnienia roszczenia jest chybiony. Zgodnie z art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. W myśl przepisu art. 118 kc, który stanowi, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata. Zgodnie z art. 819 kc roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech. Jako datę wymagalności roszczenia o zapłatę składki z tytułu umowy ubezpieczenia OC strona powodowa wskazała 26 września 2014 r. Wniesienie powództwa w dniu 27 lutego 2017 r. spowodowało zgodnie z art. 123 § 1 pkt. 1 kc przerwanie biegu przedawnienia. Zatem podniesiony przez Ł. C. zarzut przedawnienia roszczenia jest bezskuteczny.

W przedmiotowej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego, zwłaszcza dotyczące umowy ubezpieczenia, a także przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003, Nr 124, poz. 1152 ze zm.).

Zgodnie z treścią przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia (art. 809 § 1 Kodeksu cywilnego).

Stosownie zaś do treści przepisu art. 23 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawiera się na okres 12 miesięcy (art. 26 ustawy). Przede wszystkim w myśl art. 28. ust 1 powołanej ustawy jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2. Z kolei zgodnie z art. 31 ust. 1 powołanej ustawy w razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Powyższy przepis przesądza o zasadzie odpowiedzialności Ł. C. za zapłatę dochodzonego pozwem roszczenia z tytułu składki. Poza tym należy zauważyć, że pozwany nie kwestionował wysokości roszczenia objętego pozwem.

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Jeżeli zaś stopa odsetek za

opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe; jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy (art. 481 § 2 k.c.). Tym samym za podstawę rozstrzygnięcia o odsetkach ustawowych należało przyjąć art. 481 § 1 i 2 k.c. Przy czym Sąd oznaczył datę początkową, od której przysługują powodowi odsetki ustawowe za opóźnienie na dzień 25 sierpnia 2017 r., czyli następny dzień po tym jak na skutek działań komornika sądowego Ł. C. dowiedział się o wydaniu w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty. Powyższe wynika z faktu, że do tego dnia pozwany nie zdawał sobie sprawy, iż jest dłużnikiem wobec powoda. Przy zakupie samochodu C. (...) o nr rej. (...) pozwany nie został poinformowany, że pojazd posiada ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów w powodowym zakładzie ubezpieczeniowym. Wprost przeciwnie, Ł. C. otrzymał od sprzedawcy umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą w Towarzystwie (...) w W. na okres od 20 stycznia 2014 r. do 19 lutego 2014 r. Poza tym strona powodowa nie wykazała, aby wzywała wcześniej Ł. C. do spełnienia świadczenia. Dlatego też Sąd uznał, że pozwany zaczął pozostawać w zwłoce z zapłatą składki od następnego dnia, po tym jak dowiedział się o wydaniu nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym. W związku z tym Sąd oddalił powództwo w zakresie kwoty 186,26 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych za okres od dnia wymagalności roszczenia do dnia 26 lutego 2017 r., a także w zakresie roszczenia o zasądzenie odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 1.145,01 zł. za okres od dnia wniesienia pozwu, czyli od dnia 27 lutego 2017 r. do dnia 24 sierpnia 2017 r., co znalazło odzwierciedlenie w punkcie 2 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu taki właśnie szczególnie wypadek zachodzi w stosunku do pozwanego. Wskazany przepis pozostawia sądowi orzekającemu swobodę oceny, czy fakty związane z przebiegiem procesu, jak i dotyczące sytuacji życiowej strony, stanowią podstawę do nieobciążania jej kosztami procesu. Do kręgu wypadków szczególnie uzasadnionych należą zarówno okoliczności związane z samym przebiegiem procesu, jak i leżące na zewnątrz. Do pierwszych zaliczane są między innymi sytuacje wynikające z charakteru żądania poddanego rozstrzygnięciu, jego znaczenia dla strony, subiektywne przekonanie strony o zasadności roszczeń. Drugie natomiast wyznacza sytuacja majątkowa i życiowa strony. Wskazać przy tym należy, że całokształt okoliczności, które mogłyby uzasadniać zastosowanie tego wyjątku, powinien być oceniony z uwzględnieniem zasad współzycia społecznego (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 2013-11-27, sygn. akt I ACa 725/13; postanowienie SN z dnia 2013-10-24, sygn. akt IV CZ 61/13). W ocenie Sądu Ł. C. mógł pozostawać w usprawiedliwionym błędnym przekonaniu o braku zobowiązania wobec powoda z tytułu zapłaty składki z umowy ubezpieczenia OC posiadacza pojazdu mechanicznego C. (...) o nr rej. (...). Powyższa ocena wynika z tego, że przy zakupie wymienionego pojazdu pozwany otrzymał umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmującą powyższy samochód zawartą przez E. B. z Towarzystwem (...) w W. na okres od 20 stycznia 2014 r. do 19 lutego 2014 r. Natomiast Ł. C. nie został poinformowany, że kupiony przez niego pojazd jest również objęty ochroną ubezpieczeniową świadczoną przez stronę powodową. Powód przedstawił co prawda pismo zawierające skierowane do pozwanego wezwanie do zapłaty zaległej składki, jednak nie przedstawił dowodu jego doręczenia. Dlatego jako wiarygodne Sąd uznał zeznania Ł. C., w których podał, że dopiero odpis nakazu zapłaty wydany w elektronicznym postępowaniu upominawczym stanowił dla niego pierwszą informację o istnieniu zobowiązania wobec powoda. Powyższe okoliczności uzasadniają odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu i przemawiają za odstąpieniem od obciążenia pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu należnych stronie przeciwnej, która wygrała sprawę w przeważającej części.